

Cimitir în suflet

AlinD

Se-ntinde un cimitir în suflet,
Ultima stație, a celor ce au fost,
Cu poarta bătrână și flori de rugină,
Ce-și scârțâie timpul funebru, anost.

Se-ntind privirii morminte tăcute,
Gropi în care se odihnesc, de demult,
Amintirile lumii în bucăți de trecut,
Cu pietre pe care-i cioplit câte-un nume,

Prin plopi, mai croncâne regrete,
Cu penele negre și ochi sfidători,
Un vânt își cânta adierea sa,
Ducând cu el speranțe și secrete.

Să fie ea, sau poate ea sau ea,
Doar nume, înșiruite ca la necrolog,
Le uit încet, chinuitor, chiar și atingerea,
Eu, străjerul lor, cu sufletul olog,

Le pun cununi și flori și candelă arzânde,
Și le-ngrijesc, buruiianul să nu deie,
În cimitirul ăsta, cu sunetele-i grave,
Doar eu sunt viu, și-am iubit doar cadavre!